

Sinterklaas was nog niet vertrokken of ik zag in sommige huiskamers de kerstverlichting al branden. Waarschijnlijk voor de gezelligheid. Want december is immers een feestmaand van lichtjes en warmte met Kerstmis als hoogtepunt. Ook in onze kerken leven we naar Kerstmis toe door het licht op de adventskrans wekelijks te laten groeien. En als het dan eenmaal zover is dat we de geboorte van Jezus vieren, gaan thuis intussen alle remmen los. De supermarkten puilen uit van allerlei lekkers want bij feesten hoort eten en drinken. En dat mag best. Ook wij vonden het heel fijn met familie en vrienden rond de tafel te zitten. Maar toch kon ik het niet laten bij onze kleinkinderen te polsen of ze nog weten wat we met Kerstmis eigenlijk vieren. Het stelde me gerust; ze wisten het nog alle zes. En ook al worden ze wat ouder, een bezoek aan de stal, een kaarsje bij het kindje Jezus hoorde er ook dit jaar weer bij.

Maar de kerstperiode is dan nog niet voorbij. Ook al liggen de kerstbomen al aan de straat, zijn ballen, beelden en het stalleke al weer naar de zolder, de Drie Koningen waren nog niet gearriveerd. En dat vieren we dit weekend. In het begin ging het over wijze mannen, sterrenkundigen die op studiereis gingen, en gaandeweg hoorden dat er een kind was geboren dat de koning der Joden zou worden. Zij besloten dat kind te gaan zoeken en kwamen aan in het paleis van koning Herodus maar ze vonden daar geen koningskind; alleen een koning die bevreesd raakte voor zijn eigen positie. De wijze mannen trokken verder en volgden een ster als navigatie.

Jaren later blijkt dat zij niet alleen wijze mannen waren; het waren ook koningen. Dus kregen ze in het verhaal exotische, kleurrijke kleding aan. En ook liet men hen kostbaarheden meebrengen: goud, wierook en mirre. Drie geschenken, dus... werd het aantal koningen drie. En weer later moest ook verteld worden dat het koningskind was geboren voor alle mensen uit alle windstreken. Dus kregen de Drie Koningen namen en een afkomst. Zo zou de zwarte koning Caspar uit Ethiopië komen, de gele koning Balthasar uit Azië en de witte koning Melchior uit Europa. Het kon niet anders want meer werelddelen kenden ze niet in die tijd. En zo ontstond het mythische verhaal van de Drie Koningen. Zij hadden Jezus gevonden in een stal, samen met zijn ouders en vele herders die met hun schapen op bezoek waren.

Een verhaal vol symboliek met een belangrijke boodschap: wijzen, koningen of herders, dat doet er niet toe. Een lichtpunt blijven zoeken, immuun blijven voor betweters en dictators zoals koning Herodus, en het geluk niet gaan zoeken in paleizen maar in onze huizen, ja zelfs in een stal. En tot slot: onze rijkdom delen met hen die het minder hebben. Dat is, denk ik, de boodschap van Drie Koningen en met dit in gedachten sluiten we de kerstperiode af.

Wij mogen in onze Norbertusparochie terugkijken op een mooie, sfeervolle, warme kerstperiode. Het nieuwe jaar is inmiddels begonnen. En misschien kunnen we proberen er samen weer iets moois van te maken, niet alleen rond de kersttijd maar het hele jaar. Zullen we er ook dit jaar samen voor gaan? Elkaar steunen, elkaar accepteren en bemoedigen? Als we dat al kunnen, wordt het ongetwijfeld een zalig nieuwjaar voor ons allemaal. Dat wens ik u allen toe.

Amen.